

національне спрямування та змістовне наповнення, забезпечити підготовку національно свідомих фахівців – громадян Української держави.

Література

1. Лекція. Соціологія молоді [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://studfiles.net/preview/2448464/>.
2. Подоляк Л. Г. Психологія вищої школи / Л.Г. Подоляк, В.І. Юрченко. – К. : ТОВ «Філстудія», 2006. – 320 с.
3. Богданова І.М. Соціальна педагогіка / І.М.Богданова. – Харків: Бурун Книга, 2011. – 160 с.
4. Правове регулювання студентського самоврядування в Україні [Електронний ресурс] // <http://umo.edu.ua/images/content/student/>.

УДК 341 (477) (043.2)

Дроншкевич Є.О., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Головка С.Г., к.і.н., доцент

УКРАЇНА-НАТО: ПЕРСПЕКТИВИ СПІВПРАЦІ

Розвиток взаємовідносин України з НАТО є провідним напрямком сучасної національної політики, що зумовлено прагненням приєднання до загальноєвропейської системи колективної безпеки. Співробітництво з НАТО є фундаментом для забезпечення національної безпеки, гарантування незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

Проблема взаємовідносин України з НАТО стала предметом дослідження таких фахівців як Горбулін В.П., Добржанський О.В., Єрмошенко М.М., Єрохін С.А., Розпутенко І.В., Ліпкевич С.Я., Санжаревський О.І. тощо, які розробили низку концепцій і трактувань євроантлантичної інтеграції України. Сьогодні однією з найактуальніших проблем міжнародних відносин є українські операції з підтримання миру у світі під егідою НАТО [1]. На думку науковців, для виконання окресленого завдання потрібно розгорнути кампанію стратегічного партнерства з НАТО, реформувати внутрішні політичні та соціально-економічні сфери суспільного життя відповідно до правових норм та демократичних принципів країн-членів НАТО, встановити цивільний контроль демократичного характеру над секторами безпеки та оборони держави [2].

Важливо розуміти, що від країн-претендентів для вступу в НАТО очікується дотримання наступних принципів: вирішення міжнародних та

міжетнічних конфліктів мирним шляхом; гарантування верховенства права та забезпечення прав і свобод людини і громадянина; демократичний цивільний контроль над збройними силами; сприяння розвитку дружніх міжнародних відносин з країнами-членами НАТО та країнами-сусідами; співпраця з країнами, що не є членами НАТО; надання підтримки та участі в програмі «Партнерство заради миру»; відданості справі зміцнення стабільності та благополуччя шляхом дотримання засад економічної свободи, соціальної справедливості, взаємної відповідальності, охорони довкілля тощо.

Вони покликані сприяти демократизації суспільного життя, охороні та гарантуванню прав, свобод та інтересів громадян, дотриманню засад верховенства права та конституційності законів. Саме такі принципи лежать в основі національного законодавства. Зважаючи на зовнішню агресію, важливу роль відіграє визнання за Україною 10 березня 2018 року статусу країни-аспіранта на шляху до приєднання.

Вступ України до НАТО носить неоднозначний характер. Фахівці стверджують, що членство України в НАТО матиме такі позитивні наслідки: одержання міцних гарантій національної безпеки; досягнення рівноправних міждержавних відносин з Російською Федерацією; розгортання процесу євроінтеграції та залучення до західних економічних та політичних структур; підвищення ефективності оборонного сектору України; створення умов для ліквідації російської військової присутності в межах українського державного кордону; поліпшення міжнародного статусу України; консолідація української нації та зміцнення інститутів громадянського суспільства; реальне забезпечення принципу верховенства права у законодавчій сфері; залучення України до ведення активної зовнішньої політики тощо.

Але разом з тим, варто зауважити, що вступ України в НАТО може нести за собою і негативні моменти: виникнення тенденції соціальної напруги через скорочення чисельності національних збройних сил; часткове обмеження в самостійності ведення зовнішньої та оборонної політики; посилення різновекторності геополітичних інтересів країн-сусідів України та Росії та загострення конфліктних відносин між ними.

Завдяки співпраці з НАТО Україна зможе вирішити гостру проблему російської агресії, адже за Вашингтонським договором «сторони погоджуються, що збройний напад на одну або кількох із них у Європі чи у Північній Америці вважатиметься нападом на них усіх ... кожна з них надасть допомогу тій стороні або сторонам, які зазнали нападу ... здійснить такі дії, які вважатимуться необхідними, включаючи застосування збройної сили, з метою відновлення і збереження безпеки у Північноатлантичному регіоні» [3]. Україні вдасться позбавитись статусу «сірої зони», тобто буферу між Росією та Європою. Можна сподіватись, що членство в НАТО дасть поштовх для розвитку економічного

потенціалу країни. Більш того, як прогнозують дослідники даної проблематики, альянс стане гарантом стабільності, що, в свою чергу, стане привабливим для інвестування в Україну іноземного капіталу [4].

Отже, сподіваємось, що членство в НАТО відкриє для Української держави широкі перспективи політичного, економічного, соціального розвитку та матиме велике цивілізаційне значення. Приєднання до демократичних націй, взаємодія з ними у боротьбі проти міжнародного тероризму, розповсюдження ядерної зброї, торгівлі людьми, наркотиків, з питань захисту навколишнього середовища, становлення громадянського суспільства, гармонізації вітчизняного законодавства, розвитку економіки, зростання рівня життя позитивно вплине на розвиток України та зміцнення єдності світової спільноти в цілому.

Література

1. Томашевич О. Україна та операції з підтримання миру під егідою НАТО / О. Томашевич // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – К., 2001. – Вип. 28. – Ч. 2. – С. 92.

2. Для чого Україні вступ до НАТО? / Національний центр з питань євроатлантичної інтеграції України ; Т-во «Знання» України ; Н.-д. центр правової інформатики Акад. правових наук України / О.В. Палій (підгот.). – К. : Т-во «Знання України», 2007. – С. 24.

3. Вашингтонський договір. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/official_texts_17120.htm.

4. Економічні аспекти реструктуризації оборонно-промислового комплексу України з використанням потенціалу НАТО та її країн-членів / М.М. Єрмошенко, С.А. Єрохін, Г.Ф. Курочкін; Національна акад. управління. – К., 2004. – С. 71.

УДК 340: [37.015.31: 316.42] (043.2)

Енеді К.П., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент

ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ У СУЧАСНОМУ ГРОМАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Правове виховання молоді є важливою складовою частиною ідейно-політичного та морального виховання громадян. Одним із аспектів всебічного розвитку особистості є висока правова культура. Адже не можна вважати фізично здорову людину гармонійно розвиненою, якщо вона, маючи широкі знання, добре працюючи або навчаючись, порушує закони, права. Здатність людини розуміти правила співжиття і вимоги